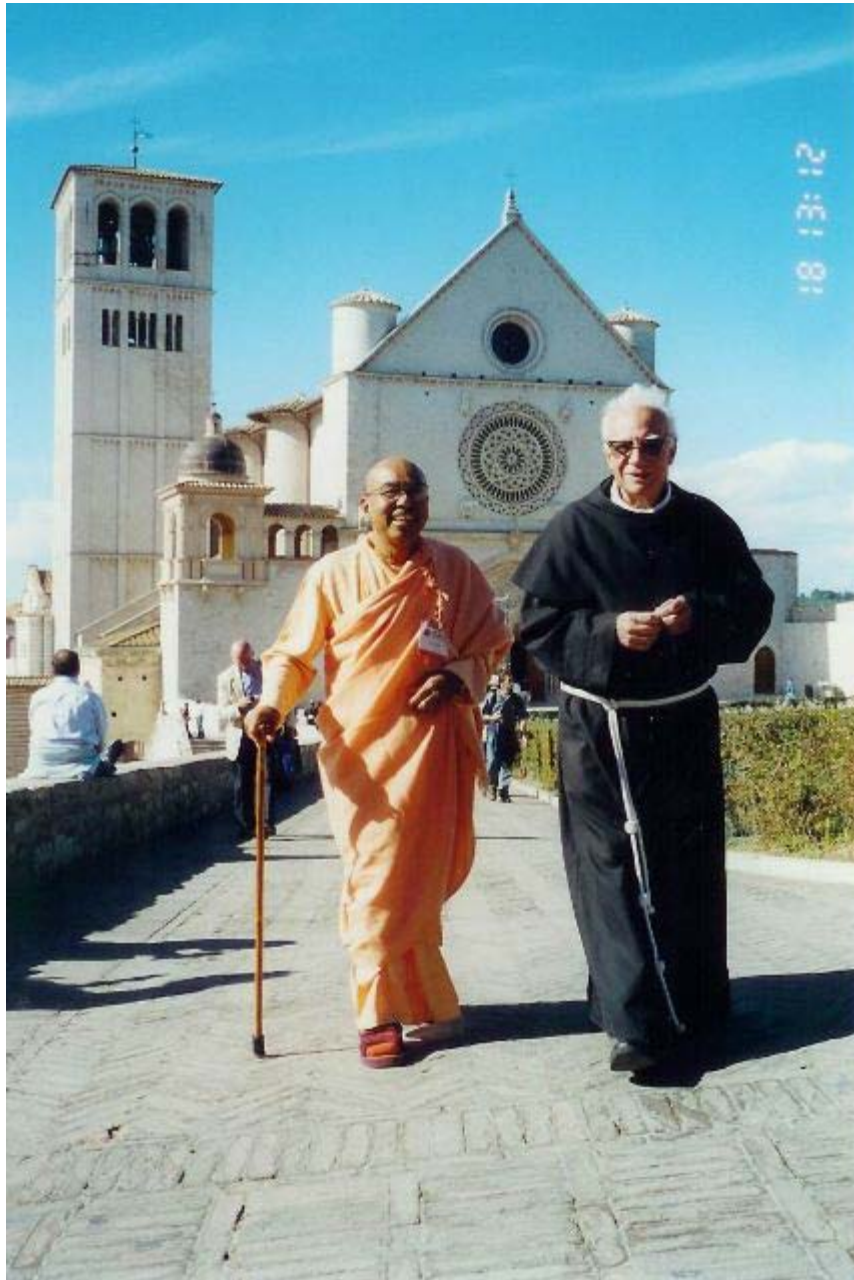

ASSISI-NYT - NOVEMBER 2005

*Dialog mellem Hinduismen og Kristendommen
Pater Mizzi og Dr. Singh oktober 2002*

Kæreste Assisi-venner.

I meget smukt vintervejr med højtryk, sne på toppen af bjergene, der omkranser Spoleto-dalen, snevejr i Assisi i går nat samt blå himmel og sol om dagen er vi nu gået ind i den mere stille november måned. Selvom det er helt i tråd med Frans' vision for Assisi kort før han døde og meget vigtigt, at flest muligt søgende mennesker kommer til Assisi for at få hjælp til dybere indre absorbering via Assisis smukke vibrationer af fred, glæde, medfølelse, kærlighed og opløftelse, er det en lise for alle os, der bor og arbejder i den hellige by at få nogle måneders større stilhed - naturligvis ikke mindst for de travle ordenssøstre og -brødre, der tager sig af mange af de omkring 5 millioner pilgrimme og

turister, der hvert år besøger Assisi. Gennem mine nu 5 vintre i Assisi kan jeg konstatere, at den stille periode synes at blive kortere og kortere, og at den ikke mere synes at gælde lørdag og søndag. Selv her i november er der ganske mange pilgrimme i Assisi i week-enderne - primært italienere, men også grupper fra øvrige lande - og under søndagens højmesser er Basilikaen fortsat fyldt til randen.

Livet i Assisi lige nu

November har budt på de smukke særlige messer omkring Allehelgensdag og Allesjælesdag, d. 1. og 2. november, samt forskellige mindre fejringer, koncerter og møder, bl.a. har Pater Mizzi deltaget i fortsatte møder i det fredsinitiativ med afvikling af atomvåben med hjælp til udviklingslandene, som jeg beskrev i sidste nyhedsbrev. November har også budt på dejlige besøg af kære venner og støtter fra Danmark og Japan, som vi var meget glade for at gense, og på en længe ønsket pilgrimstur. Vi tog til den storslåede Rieti-dal med fordybelse i Greccio, hvor Frans som den første i historien julenat 1223 genspillede Jesu fødsel i en klippegrotte, efter først have modtaget Pavens tilladelse og velsignelse. Denne særlige julenat i Greccio kom til at være forbilledet for alle de julekrybber og krybbespil, som i dag er så almindelige i Den Katolske Kirke, og Greccio er da også idag fyldt med vidnesbyrd om, hvad det var, Frans var igangsat af. Pilgrimsturen gik videre til Fonte Colombo, hvor Frans efter 40 dages meditation, bøn og faste i en hule nedskrev den endelige regel for ordenen, hvorefter han overlod denne til sine nærmeste medbrødre. Det er meget smukt og dybt at tage i Frans' fodspor til nogle af de mange steder i Italien, hvor han opholdt sig i kortere eller længere tid, og mærke hvor stærkt hans nærvær fortsat er. På sådanne ture reflekterer jeg altid over, hvordan Frans hele året og i al slags vejr vandrede barfodet til disse steder, der oftest ligger afsondret og ufremkommeligt på stejle bjergsider, og som i Frans' tid ikke bød på andet en kold klippehule, mens vi i vor tid tager bilen rundt til helligstederne, der i dag ligger beskyttet af kirker, kapeller og klostre.

D. 22. november fejres i Den Katolske Kirke *Sankt Cecilia*, en martyr fra 200-tallet, der er skytshelgen for kirkemusikken, musikere, sangere, instrumentmagere, orgelbyggere og digtere. Som en anerkendelse og tak til Basilikaens dygtige kor, indbyder Sacro Convento hvert år koret til en særlig fest på denne specielle dag. Også i år samledes alle brødrene, jeg og en anden lægsøster, der arbejder for Sacro Convento, samt koret til vesper i underkirken. Jeg glæder mig altid til denne specielle fest, idet vesperen naturligvis er ekstra smuk, når der er koret, der synger vekselsangene til Guds ære afvekslende med vore svar, og fordi koret altid afslutter vesperen med en lille koncert, som vi blot kan sidde og nyde i det smukke kirkerum. Efter messen fejres koret ved en dejlig festmiddag i refektoriet på Sacro Convento, og også i år glædede de os alle med at synge så smukt og kraftfuldt mellem retterne, at det var som taget på refektoriet løftede sig.

Vi mærker alle i denne tid, hvordan den indre forberedelse til julen nu er ved at starte, og på søndag er det allerede 1. søndag i advent og begyndelsen på det nye kirkeår. Præsterne vil i hele adventstiden bortset fra festdagene celebrere messer i lilla messehagler - farven, der understøtter de individuelle og kollektive indre forberedelses- og forvandlingsprocesser, som bl.a. også fremmes med faste og ekstra bønssarbejde. Snart begynder vi også den 9 dages indre forberedelse til årets allersmukkeste Maria-fejring i Den Katolske Kirke - Marias uplettede undfangelse d. 8. december - og både Pater Mizzi og jeg ser

frem til at dele denne specielle uge med retrætegruppen fra Danmark og Norge, som kommer til Assisi d. 2. december.

Den mere stille november har givet både Pater Mizzi og mig mulighed for at fordybe os i noget af det, der ikke kan nås i månederne med flere ydre aktiviteter. En af disse fordybelser er den beskrivelse af dialogen mellem Assisi og Indien, som dette nyhedsbrev dedikeres til.

Dialog med Indien

I begyndelsen af 1970'erne startede i Assisi det fredsinitiativ, som Frans var en lysende pioner for i den blodige middelalder, nemlig dialogen med verdensreligionerne. Allerede i 1219 viste Frans, at hans broder-/søsterskabsforståelse var gældende for hele den menneskelige familie, og dermed også indbefattede de såkaldte vantro, saracenerne (muslimer), som de kristne lå i blodig krig med primært i Det Hellige Land. De blodbad, som kaldes korstogene, og på Frans' tid var det de 3. korstoge, der hærgede Mellemøsten. I 1219 var Frans på en af sine utallige missionsrejser, vandrede barfodet rundt i Det Hellige Land, og på trods af den overhængende risiko for at dø som martyr ønskede han at bringe Evangeliet som det glade budskab til den muslimske sultan af Egypten, Melek el Kamel. På mirakuløs vis lykkedes det for Frans at blive ført uskadt til sultanen af den muslimske hærs forposter, og Melek el Kamel lyttede til Frans' prædiken i sit overdådige palads. Det fortælles, at sultanen blev så glad for Frans' tilstedeværelse, at han søgte at overtale Frans til at forblive hos sig i sit palads, idet han lovede ham et harem og alskens verdslige glæder. Frans afslog venligt men bestemt sultanens tilbud og accepterede kun at modtage en enkelt gave, inden han drog videre, nemlig et jagthorn, som den dag i dag opbevares i relikviekapellet i Sacro Convento som et vidnesbyrd om det særlige og på den tid usædvanlige broderskab mellem en kristen og en "vantro".

Efter dette første fredelige møde mellem en kristen leder og ordensstifter og en muslimsk leder skulle der gå omkring 750 år, førend en større del af menneskeheden var så mætte af århundreders lidelser gennem religiøst betonedede krige med rædselsfulde blodbad, had, separatisme, fordomme og uvidenhed, at de begyndte at nærme sig hinanden på tværs af de hidtidige skel. I 1960 startede dialogen og arbejdet for enhed mellem de kristne kirker i Assisi, hvor Pater Mizzi havde sine første kontakter med de anglikanske og protestantiske kirker, og i de følgende år foldede denne tilnærmelse mellem de kristne kirker sig for alvor ud. I 1962-65 gennemførte Den Katolske Kirke det epokegørende 2. Vatikanerkoncil, hvor et af de mest betydningsfulde nybrud var, at Den Katolske Kirke ikke bare åbnede op for verdens trosretninger men aktivt ønskede at fremme den økumeniske og interreligiøse dialog. I 1972 - 12 år efter, at Pater Mizzi havde startet dialogen med de kristne kirker - begyndte dialogen med de øvrige verdensreligioner at folde sig ud i Assisi. Hvis det i 1960 var noget meget fremmed og usædvanligt at starte en dialog med brødre og søstre inden for de mange forskellige kristne kirker, som man i Den Katolske Kirke siden reformationen generelt havde betragtet som "frafaldne, der blot måtte se at vende tilbage til Kristi eneste kirke", så var det i 1972 om end endnu mere fremmed og usædvanligt at gå i dialog med brødre og søstre af en helt anden religiøs opfattelse, hvor Kristus ikke spillede nogen større rolle, hvis overhovedet nogen.

Det store multikulturelle og multireligiøse Indien, der har tilhængere inden for primært Hinduismen (82% af Indiens befolkning er hinduer), men også Islam, Kristendommen

Sikhismen, Buddhismen, Jainismen, Zarathustrismen og Baha'i er repræsenteret, skulle vise sig at blive et af de første lande, hvorfra religiøse ledere kom til Assisi for at gå i dialog med Den Katolske Kirke. I 1972 kom nogle hinduledere fra Indien på besøg i Assisi som gæster på Sacro Convento, og Pater Mizzi arrangerede en dialog mellem de franciskanske brødre og hindumunkene, der blev det første skridt i Assisi mod at åbne sig i respekt for hinandens religioner. Samme dag blev hindumunkene inviteret til et fælles bøns- og meditationsmøde ved Frans' grav, som Pater Mizzi den dag i dag husker som en meget dyb spirituel oplevelse. I de følgende år kom flere hindu-ledere som pilgrimme til Frans' grav. De ønskede alle at tilbringe noget tid i bøn og meditation ved graven, og hver gang sørgede Pater Mizzi for ikke blot at tilbringe tid med dem i fælles spirituel fordybelse, men han arrangerede også dialogmøder mellem de to religioners munke. Pater Mizzi fortæller, *"at disse møder var en stor hjælp til at gøre op med de misforståelser og fordomme med hensyn til Hinduismen - denne meget gamle religion, hvis rødder synes at gå tilbage til omkring 2500 år før Kristus - og det gjorde mig langt mere fortrolig med de forståelser, som hinduer deler med hinanden. Også de øvrige franciskanske brødre på Sacro Convento blev i disse år gradvist mere kendt med verdensreligionerne og mere åbne over for deres tilhængere"*.

Sadhana Ashram

I 1978 byggede en Hindu-swami fra Inden, Swami Satyananda, i et storslået bjergområde bag Assisi en ashram, **Sadhana Ashram**, der med sine rødder i den ældgamle indiske tradition, er dedikeret til at være et center for spirituel søgning via indre stilhed, bøn og kontemplation. I ashramen, som er åben for alle uanset social, religiøs eller etnisk baggrund, er der mulighed for at opleve en syntese mellem de forskellige trosretninger og spirituelle erfaringer. Pater Mizzi og Swami Satyananda knyttede meget nære bånd. Da Swami Sayananda helt øjensynligt er en af de pionerer, der ser sin opgave i at fremme dialog mellem repræsentanter af de forskellige religiøse trosretninger i et forsøg på at finde enheden i mangfoldigheden, ønskede han, at der i ashramen også var et kristent kapel. Han lod et meget smukt, enkelt kapel bygge i sten fra Monte Subasio. Kapellet blev naturligvis dedikeret til Frans, og i maj måned 1982 - 800 år efter Frans' fødsel - blev kapellet officielt velsignet og åbnet for bønner og meditation af Pater Mizzi. Siden da er Pater Mizzi hvert år blevet inviteret til at celebrere både en katolsk julemesse og en påskemesse i kapellet, og den eneste forskel på at deltage i en messe her frem for i en af de katolske kirker i Assisi, er stort set, at alle hinduerne i ærbødighed tager deres sko af, inden de går ind i det hellige rum. Jeg har besøgt Sadhana Ashram nogle gange sammen med Pater Mizzi, og det har altid glædet mig inderligt at høre om centrets visioner, at opleve en franciskanermunks og en hindumunks dybe, hjertelige samtale, ligesom jeg har moret mig over Swami Satyanandas store hengivenhed og trofasthed mod Pater Mizzi og de vanskeligheder, som han gennemlever i disse år. Jeg har hørt ham sige meget bestemt til Pater Mizzi: *"Jeg beder for dig. Jeg har bedt Frans om at hjælpe dig, og hvis han ikke gør det, har jeg sagt til ham, at så vil jeg aldrig tale med ham mere!"*

The Spirit of Assisi til Indien

Ved indvielsen af Frans-kapellet i Sadhana Ashram var en verdenskendt hinduleder fra Indien inviteret, Swami Chidananda, som Pater Mizzi lærte at kende ved denne lejlighed. Swami Chidananda er dybt dedikeret til Frans, og lige meget hvor han er i verden, taler han om Frans og Frans' spiritualitet. Han er derfor blevet kendt under tilnavnet "Den hellige Frans af Indien". Pater Mizzi og Swami Chidananda opbyggede et nært venskab, og også via invitationer fra disse to swamis begyndte Pater Mizzi fra 1994 at bringe "The

Spirit of Assisi" til Indien på nu ialt 7 rejser rundt i landet, ligesom indiske religiøse ledere fra flere af Indiens religioner løbende er kommet på besøg i Assisi. På disse rejser deltog Pater Mizzi som repræsentant for Kristendommen i dialogmøder og interreligiøse fejring overalt i Indien med Hinduismen, Sikhismen, Jainismen og Zarathustrismen. Et af de smukkeste interreligiøse møder i Indien, som Pater Mizzi tænker tilbage på med stor glæde, var et møde i 1999 bl.a. arrangeret af den verdenskendte Sikh-leder, Sant Rajinder Singh. Pater Mizzi fortæller, at *"jeg blev inviteret til Punjab i Indien for at fejre 300 års jubilæet for stiftelsen af the Order of Khalsa, en gren af Sikh-spiritualiteten. Det var et meget smukt møde med 2-3 millioner deltagere, hvor religiøse ledere og tilhængere fra Sikhismen fra hele verden samledes sammen med repræsentanter for de øvrige religioner på Jorden. Efter mødet besøgte vi det helligste sted for Sikhismen, The Golden Tempel i Punjab"*. Et andet møde i 1996 i Delhi i Indien samlede 300.000 mennesker fra hele Jorden under overskriften "16th International Conference on Human Unity", hvor Pater Mizzi deltog som en af hovedtalerne. Pater Mizzi fortæller videre, at *"et andet af højdepunkterne på mine rejser i dette storslåede land var besøgene i Rishikesh og Hardwar i Nordindien, som regnes blandt de største helligsteder for Hinduismen, hvor hinduer fra hele landet stimler sammen for at bade i Ganges."*

Da Dalai Lama og udøvere af den tibetanske buddhisme som bekendt lever i eksil i Indien, har flere af disse interreligiøse møder og fejring i Indien været arrangeret af tibetanske buddhister, bl.a. et møde i 2000 i Bangalore i Sydindien, hvor tibetanerne arrangerede et fredsmøde med musik "World Peace Festival of Sacred Music". Der var omkring 180 koncerter fra forskellige religiøse grupper, som spillede og sang deres spirituelle musik, ligesom der også var en konference "Round Table on Religion in the New Millennium", hvor Dalai Lama og Pater Mizzi sammen med 5 andre religiøse ledere udgjorde lederpanelet.

Pater Mizzi fortæller sammenfattende om sit indtryk af Indien, at *"den første kontakt med Indien kan det være vanskelig og nærmest et chok for os vesterlændinge. Men når vi er blevet mere fortrolige med denne for os i Vesten umiddelbart fremmede kultur, er den meget smuk og fascinerende. Det, der gjorde størst indtryk på mig under mine rejser i Indien, var befolkningens naturlige religiøsitet, enkelthed, venlighed og varme. Jeg tror, at vi, som kommer fra de højteknologiske lande, har meget at lære fra en kultur som den, den indiske befolkning repræsenterer"*.

Bhaktivedanta Institute - syntese mellem videnskab og religion

Billedet øverst i mailen er Pater Mizzi og Dr. T.D. Singh ved et møde her i Assisi i 2002. Dr. Singh er hindu, professor og leder af **Bhaktivedanta Institute** i Indien med afdelinger i Rom og i Denver, USA. Bhaktivedanta Institute er et opløftende eksempel på et brobygningsarbejde i Den Nye Tids ånd, idet instituttet som en non-profit organisation arbejder for at fremme syntesen mellem videnskab og religion. Målet for instituttet er at få den spirituelle virkelighed accepteret og indarbejdet i videnskabelig forskning og udvikling og at få videnskabelige principper og metoder integreret i den spirituelle praksis. Instituttet har stået for flere internationale kongresser om spiritualitet og videnskab, bl.a. den internationale kongres "Life and its Origin", som blev afholdt i Rom i november 2004, og som jeg skrev om i nyhedsbrevet fra november sidste år, idet Pater Mizzi holdt kongressens åbningstale. Dr. Singh er selv et levende eksempel på denne brobygning, idet han samtidigt med en international doktorgrad i kemi, modtog

spirituel træning i Vaishnava Vedanta under den spirituelle lærer, der grundlagde instituttet og gjorde Dr. Singh til dets leder. Dr. Singh har stået som redaktør og medforfatter af flere bøger, bl.a. "Thoughts on Synthesis of Science and Religion", hvor 42 videnskabsmænd, filosoffer, statsmænd og religiøse ledere, inkl. Pater Mizzi, formulerer deres forståelser om videnskab og religion. Pater Mizzis bidrag vil indgå i den artikelserie, som vi nu er i gang med at arbejde på. Ønsker du at vide mere om Bhaktivedanta Institute, giver hjemmesiden: www.binstitute.org flere oplysninger.

Shanti Ashram

Som en afrunding på dette korte overblik over dialogen mellem Assisi og Indien er her følgende lille, morsomme historie, der vidner om den store dedikation og kærlighed, som tilhængerne og lederne af alle verdens religioner nærer for Den hellige Frans af Assisi. I 2002 modtog vi på CEFID et besøg af en meget speciel, sød og altruistisk indisk Hindu-familie, nemlig en gammel, vis kvinde og discipel af Mahatma Ghandi, **fr. Minoti Aram**, der kom i rullestol hjulpet af sine børn og svigerbørn. De kom for at besøge deres nu afdøde mand og far/svigerfar samt Pater Mizzi. Dr. Aram, som foruden sit discipelskab af Mahatma Ghandi også lod sig inspirere ved møder med Einstein, stiftede med sin hustru i 1986 en idag kendt ashram i Indien, **Shanti Ashram**, som inspireret af Ghandis lære har et omfattende godgørende hjælpe- og undervisningsprogram, der indbefatter Agro-Forestry Programmes, Women's Development, Community Health, Peace Education and Interfaith Collaboration, Youth Leader og Children's programmes m.v. Pater Mizzi lærte Dr. Aram og hans familie at kende under sine besøg i Indien, og da Dr. Aram i 2000 døde, kom hans enke på et helt uventet besøg hos Pater Mizzi i Assisi medbringende en urne med halvdelen af sin mands aske. Den anden halvdel var spredt over Ganges, som Hindu-traditionen foreskriver. Hun fremsatte over for Pater Mizzi den usædvanlige bøn, at hendes mands aske blev begravet tæt på Frans - dette var Dr. Arams sidste ønske. Pater Mizzi stod nu med en hellig indisk mands aske og måtte starte den relativt omstændelige proces, det er, at få tilladelse til at begrave en ikke-kristen på en kristen kirkegård. Urnen blev, indtil tilladelsen blev givet, opbevaret i CEFID's kapel, hvor Pater Mizzi med enken holdt andagter, og idag står Dr. Arams urne og billede i Franciskanerordenens gravsted i Assisi, hvor han "har selskab" af de kristne ordensbrødre af Frans, der har haft deres primære mission i Assisi. Det var et meget smukt møde, vi havde med familien Aram, og en stor glæde var det at opleve den visdom og mildhed, der strømmede ud af dr. Arams enke. Hun har iøvrigt skrevet en smuk bog, "St. Francis of Assisi and Mahatma Ghandi", hvori hun sammenligner disse to fredselskeres idealer, spiritualitet, liv og mission, ligesom Dr. Aram har skrevet flere bøger, bl.a. den visionære "The Future of Mankind". Har du lyst til at vide mere om Shanti Ashram, kan du gå ind på hjemmesiden: www.shantiashram.org.

Refleksion

Når jeg i årene med mit samarbejde med Pater Mizzi i Assisi løbende er blevet bekendt med de fredsfremmende initiativer, store fremskridt og tilnærmelser mellem alle de tidligere så splittede kulturer og religioner på Jorden, som vitterligt har fundet sted siden 1960, og som blomster i så omfattende grad over hele Jorden i dag, er det en stedse kilde til det håb og den entusiasme og glæde, der bærer igennem under de tilsyneladende bagslag for verdensfreden og visionerne om den menneskelige families enhed, som vi dagligt "fodres" med via medierne. Hvor har medierne et stort ansvar med hensyn til nære de kollektive lag af modløshed, usikkerhed og angst, og hvor ville jeg ønske, at medierne tog dette ansvar på sig ved at dedikere bare en del af nyhedsdækningen og gerne

halvdelen til at berette om alle de smukke initiativer og fremskridt, der også finder sted hver eneste dag over hele Jorden.

De kærligste hilsner fra Assisi - med Frans' hilsen: Må Herren give dig fred
Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
E-mail: benteassisi@libero.it